

متن پرسش

سلام علیکم: سالهای زیادیه روند رشد ظلمات را با دقت بررسی می‌کنم. مثلاً از اواخر دهه هفتاد که مدرنیته مثل همیشه متجاوزانه، هجومی یکهویی آورد و چه زخم‌ها که نزد یا از حدود پانزده سال قبل که موضوع تقابل خیر و شر و ضعف و گمشدگی خیر و راستی بود تا به امروز که ظلمات با همه قدرت می‌پذیراند خیری وجود ندارد، هرچه هست بدی است و راهی جز آنقدر بد شدن تا پادشاهی بدان شدن نیست. از طرفی سالهاست چشمم روشن به زندگی است سرشار از خیر که برآستی انقلاب اسلامی است، انقلابی که در شرح حقیقت آن ناتوانم ولی یابنده آنم. هرکدام سلوکی مد نظر دارد، ظلمات با استفاده از اسلام و ادیان دیگر یا ادیان ناآگاهان که همه بودنش منتهی است به آمریکایی شدن یا هر بودنی- سلوکش را گسترده- و با رسانه به این گسترش رسیده. در مقابل، انقلاب اسلامی که با قرآن- انسانیت- شهادت- علم- رابطه حاضر اهل البیت و پیامبر خدا- متذکر شدن همه ابعاد انسان، در حضور روز افزون است. نظر به این اسلام و رو برگرداندن از آن- در عین آگاهی از خطرات بسیار زیاد، راهی است که فکر می‌کنم نامش را می‌توان تقوا گذاشت. از نظر بنده تقوی یعنی «آگاهی و یافتن بودن در عین یگانگی در دنیا و عقبای خود و بودن از طبیعت تا آسمانها». موانع نایل شدن به این یگانگی دینی برای بنده، اسرائیل با نفسانیت و خرش یعنی رسانه است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است. حقیقتاً اگر انسان متوجه باشد که در دل غوغاهای رسانه و دروغ‌های پنهان آن چگونه باید خود را دریابد و مبرّأ از اینهمه بدی در میدان دفاع از حقیقت حاضر شود؛ مزه تقوا را خواهد چشید. تقوایی که نور چشم اولیای الهی است. خوشا به حال آنانی که در طوفان ظلمات دوران توانسته‌اند و می‌توانند با نظر به انوار الهی خود را جلو و جلوتر ببرند و مزه تقوا را به جانشان برسانند. موفق باشید